

такъвъ, за да почне, самъ първъ да иде по пътя на истинно-то добро, нъ не ся даваше и да ся поведе накрыво. Не лъжеше Коморникъ-тъ ни съ това, ни съ онова, а постъпяше тъй, щото Ясень не можеше нищо да му рече.

Можяхъ да ви прикажъ за нѣкои романтичны намѣренія, кои-то ся опытвахъ надъ Петра и безъ каквы-то не можаше да бѣде тамъ, гдѣ-то отъ едиѣ странъ бѣхъ „дамы“, а отъ другъ „кавалере“; нъ искамъ да прѣмълчиѣ това. Защо-то покрай това дѣто бѣхъ нарядены на гомѣмо хоро, и бѣхъ поводъ на голѣмы сплетни между женскы-ты, незнаѣ съ колко миллионы въздышки отъ все сърдце и прѣмиранія, пълны отъ сълзи; всичко това бы было доста за твърдѣ добръ единъ романъ; нъ тѣя сплетни, въздышки, обимирания съ сълзы отъ любовь, не знаѣ, какъ щяше заприлича на тѣхъ нашѣ приказкѣ, на коѣ-то главный юнакъ е: отечество. Доста е, дѣто само спомянувамъ. Знаѣ, наистинѣ, че женскы-ты работы въ голѣмыя свѣтъ сѣ твърдѣ любопытны, забавны и скандалозны, нъ тѣи не спадать въ моѣ-тъ приказкѣ. Само щѣ ги спомянѣ съ тоя додаткъ, какво тогавашни-ты жены сѣ были сѣщы както и днесъ. Защо-то у хора-та отъ вѣкове владать тѣя сѣщы страсти, бывать сѣщы-ты добродѣтели и изступленія. Спорядъ това и цариградскы-ты прабабы на днешни-ты Българы сѣ были тѣя исты-ты, както и днешни-ты госпожи. Отъ тѣхныя различенъ поглядъ, отъ подсмива, отъ набора на тѣхно-то рухо твърдѣ близо е искушеніе-то, твърдѣ лесно е измама-та. Носишь ли ся по модѣ-тъ, лъскашь ли малко нѣщо, тутакси щѣтъ тя заобиколятъ съ свои-ты погледы. Тѣи сами ся натурять, като стока въ дюганскы излогъ. Таковы Българкы имаше въ голѣмыя цариградскый свѣтъ. Отъ вси странъ ся навалихъ тѣи на Петра. Петръ отби навалицѣ-тъ, и рабо-